

ע"פ 8769/15 - אחמד עכריה נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 8769/15

לפני:
כבוד השופט ס' ג'ובראן
כבוד השופט צ' זילברטל
כבוד השופט א' שהם

המערער: אחמד עכריה

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על גזר דינו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע
בת"פ 22049-10-14 שניתן ביום 10.11.2015 על ידי
כב' השופטת טלי חיימוביץ

תאריך הישיבה: י' באייר התשע"ו (18.5.2016)

בשם המערער: עו"ד טלי קסלסי

בשם המשיבה: עו"ד מיכל בלומנטל
בשם שירות המבחן: הגב' ברכה וייס

פסק-דין

השופט צ' זילברטל:

ערעור על גזר דינו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע בת"פ 22049-10-14 שניתן ביום 10.11.2015 על-ידי כב' השופטת ט' חיימוביץ.

רקע

1. המערער, יליד 1954, הורשע ביום 28.12.2014, על-יסוד הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק); ובעבירה של חבלה ופגיעה בנסיבות מחמירות לפי סעיפים 333, 334 ו-335(א)(1) לחוק. הסדר הטיעון לא כלל הסכמה לעניין העונש.

2. על-פי המתואר בכתב האישום המתוקן, המערער התגורר עם שלושה אחרים (להלן: האחרים), וביניהם ו.ט. (להלן: המתלון), בבית נטוש באילת. במהלך מגוריהם המשותפים, במספר הזדמנויות שמועדיהן אינם ידועים במדויק למאשימה, לפני יום 10.10.2014, נתגלעו עימותים בין המערער לבין המתלון, במסגרתם איים המערער על המתלון כי יפגע בו. עוד מתואר, כי בתאריך 10.10.2014 בסמוך לשעה 14:00, עת שחזר המתלון לביתו לאחר שיצא לקנות דבר מה, עמד המערער בשער החצר וסירב לאפשר למתלון להיכנס לבית. המתלון אמר למערער כי יש לו חפצים בבית, ונכנס פנימה. בתגובה, נטל המערער מוט עץ והיכה באמצעותו את המתלון בראשו. מעוצמת המכה נפל המתלון ארצה, והמערער המשיך להכותו באמצעות מוט העץ בגבו, בכתפיו, בידיו וברגליו. למשמע צעקותיו של המתלון, הגיע למקום אחד מהאחרים והמערער נמלט. כתוצאה ממעשי האלימות של המערער, נגרמו למתלון חתכים בראשו ובמרפקו, פצעים נוספים בחלקי גופו ושבר באף.

גזר דינו של בית המשפט המחוזי

3. בטרם נגזר עונשו של המערער, הגיש שירות המבחן לבית משפט קמא תסקיר בעניינו. כעולה מהתסקיר, למערער, שיש לו רישום פלילי, רקע של שימוש בסמים, אך בשנים האחרונות עבר גמילה באופן עצמאי, ובבדיקה לא נמצאו שרידי סם. נקבע כי המערער נטל אחריות חלקית למעשה העבירה, וביקש להסביר את מעשיו בכך שהאחרים הכניסו סמים לביתו וסירבו לעזור לבקשתו, והוא נאלץ להתגונן מפניהם. התסקיר העלה כי למערער דפוסי התמכרות אשר פגעו בתפקודו המשפחתי והתעסוקתי הוא מתקשה לתת אמון בגורמי טיפול. נוכח האמור, המליץ שירות המבחן על עונש מוחשי אשר ישקף למערער את חומרת מעשיו, אך בשל גילו וכוחותיו האישיותיים הדלים הומלץ על מאסר בעבודות שירות.

4. ביום 10.11.2015 ניתן גזר הדין בעניינו של המערער. בבואו לקבוע את מתחם העונש ההולם, עמד בית משפט קמא על כך שהערך החברתי שנפגע כתוצאה ממעשי המערער הוא הביטחון האישי ושלמות הגוף, כאשר הפגיעה בו היא ברף הבינוני-גבוה נוכח השימוש שעשה המערער במקל, ותוצאותיה הקשות של האלימות שהפגין. בית משפט קמא המשיך ובחן את מדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים, ותוך התחשבות בנסיבות המקרה העמיד את מתחם העונש על 12-24 חודשי מאסר. בקביעת העונש בתוך המתחם, התייחס בית משפט קמא להיותו של המערער אדם מבוגר, ובעל עבר פלילי בעיקר בעבירות סמים ואלימות אשר ריצה מאסרים קודמים, ולכך שלא נטל אחריות על מעשיו אלא השליך

אותה על המתלונן. מצד שני, לזכותו של המערער צוין כי הודה וחסך מזמנו של בית המשפט, וכי עברו הפלילי אינו מן העת האחרונה כאשר עבירת האלימות האחרונה בה הורשע בוצעה בשנת 1986. בשל האמור נגזרו על המערער העונשים הבאים: 13 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו; שישה חודשי מאסר על תנאי, כאשר התנאי הוא שלא יורשע בביצוע עבירה בה הורשע בתיק זה או בכל עבירת אלימות במשך שלוש שנים מיום שחרורו; ופיצוי המתלונן בסך 2,500 ש"ח.

הערעור

5. ביום 20.12.2015 הגישה באת-כוח המערער הודעת ערעור, ובקשה לעיכוב ביצוע העונש שהוטל עליו עד למתן הכרעה בערעור. הבקשה לעיכוב ביצוע התקבלה בהסכמת המשיבה בהחלטתו של השופט ח' מלצר מיום 21.12.2015.

6. בערעור שלפנינו, טוען המערער כי בית משפט קמא שגה בהטילו עליו עונש מאסר בפועל לתקופה של 13 חודשים, בניגוד לעמדת שירות המבחן אשר סבר כי עונש מסוג זה עלול להביא לנסיגה במצבו של המערער, והמליץ על עונש מאסר בדרך של עבודות שירות. עוד נטען, כי לא ניתן משקל ראוי לנסיבותיו האישיות של המערער ולגילו המבוגר, כמו גם לעובדה שעבר הליך מוצלח לגמילה מסמים. בערעור מודגש כי מאז קרות האירוע נשוא הערעור, המערער עזב את העיר אילת וחזר להתגורר בצפון הארץ יחד עם בני משפחתו, חזר לאשתו אשר חלתה במחלה קשה ומסייע בטיפול בה. כמו כן, נטען כי נפלה שגיאה בקביעה לפיה המערער אינו נוטל אחריות למעשיו, והוסבר כי המערער הציג את האירועים שקדמו לביצוע העבירה במטרה להביא בפני בית המשפט את מכלול הנסיבות הקשורות אליה, בהסבירו שחש מהכנסת סמים לביתו לאחר שנחלץ מהם בקושי רב, ומכאן תגובתו הקשה. עוד נטען כי חלפו שנים רבות מאז ביצוע העבירה האחרונה בגינה הורשע המערער, ומאז שריצה עונש מאסר בפועל. בנוסף, המערער טוען כי בבחנו את מדיניות הענישה הנוהגת השווה בית המשפט את המקרה הנדון לפסקי דין שעסקו במקרים חמורים בהרבה, ומפנה לפסקי דין שלטענתו דומים יותר לעניינו, ובהם נגזרו עונשי עבודות שירות.

7. לקראת הדיון בערעור הוגש תסקיר משלים בעניינו של המערער. מהתסקיר עולה כי בשנתיים האחרונות המערער מנסה לשקם את חייו, כפי שמתבטא בניקיונו מסמים ובהיעדר מעורבות חדשה מצדו בפלילים. יחד עם זאת, שירות המבחן התרשם כי המערער מתקשה להתמיד בשיתוף פעולה עם גורמי טיפול, ואינו לוקח אחריות על מעשיו באירוע העבירה. לפיכך, שירות המבחן לא בא בהמלצה שיקומית בעניינו של המערער.

דין והכרעה

8. לאחר עיון בנימוקי הערעור ושמיעת טיעוני הצדדים, באנו לכלל מסקנה כי דין הערעור להידחות. זאת, משהשתכנענו כי המקרה אינו מעלה טעות ברורה בגזר הדין או חריגה ממשית ממדיניות הענישה הנוהגת, ולפיכך אינו מצדיק התערבותה של ערכאת הערעור בעונש שהשיתה הערכאה הדיונית (ע"פ 4528/13 מוחמד נ' מדינת ישראל, פסקה 20 (22.9.2014); ע"פ 334/14 האס נ' מדינת ישראל, פסקה 3 (31.3.2015), והאסמכתאות הנזכרות שם); ע"פ 2646/15 מדינת ישראל נ' אבו בכר, פסקה 9 (16.7.2015) והאסמכתאות הנזכרות שם).

9. עובדות כתב האישום מציגות תמונה קשה, לפיה המערער היכה את המתלונן באמצעות מוט, המהווה נשק קר, בראשו ובגופו, וגרם לו לפציעה חמורה, וכל זאת מבלי שהופעלה אלימות כלפי המערער קודם לכן. המערער אף המשיך לתקוף את המתלונן שעה שזה היה מוטל על הקרקע וזועק מכאבים, ונמלט מהמקום רק לאחר שאדם נוסף הגיע לזירת האירוע. חומרת נסיבות האירוע אינה מתבטלת נוכח קיומן של נסיבות מקלות מסוימות שאינן קשורות לביצוע העבירה, ובהן גילו המבוגר של המערער, העובדה שעברו הפלילי אינו מן העת האחרונה וניסיונו בשנים האחרונות לשוב לאורח חיים נורמטיבי. בניגוד לעמדת המערער, נסיבות אלה נשקלו על-ידי בית משפט קמא וניכר כי השפיעו על מידת העונש שנגזר. נוכח האמור, אין לקבל את טענת המערער בדבר חריגה ממדיניות הענישה הנוהגת, וממילא לא מצאנו כי נפלה טעות בסקירת הפסיקה שערך בית משפט קמא בבואו לקבוע את מתחם העונש הראוי בעניינו של המערער.

10. כמו כן יש לדחות את טענת המערער כי למעשה נטל אחריות למעשיו, וכי בית משפט קמא הוציא מהקשרם את דברי ההסבר שמסר בנוגע לחלקו באירוע (אשר כשלעצמם התייחסו לעובדות אשר לא נכללו במסגרת כתב האישום שהוגש במסגרת הסדר הטיעון). התרשמותם של בית משפט קמא ושל שירות המבחן בשני התסקירים שהוגשו בעניינו של המערער – כולל המוקדם, אשר המליץ להימנע ממאסר בפועל – לא תמכו בטענה שמעלה המערער כעת, ולא מצאנו סיבה לחרוג מהתרשמות זו.

11. סוף דבר, דין הערעור להידחות. המערער יתייצב לשאת בעונש המאסר בפועל שהוטל עליו ביום 4.7.2016 עד השעה 10:00 ביס"ר דקל, או על פי החלטת שירות בתי הסוהר, כשברשותו תעודת זהות או דרכון. על המערער לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שירות בתי הסוהר, בטלפונים: 08-9787336 או 08-9787377.

ניתן היום, ב' בסיון התשע"ו (8.6.2016).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט